

Nuranə NUR

D C L XƏYAL

Balaca, d c l Xəyal
Hər bir işə qarışır.
Hamıdan k s r guya,
Konfet görsə, barı ır.

Bizim X yala görə
Quşlar lap g yn n gedir.
Qon udakı uşaqlar
D rs  n n yn n gedir.

N  cavab verək indi ,
Biz bu d c l X yala.
Yerindən duran kimi
Tutur bizi suala.

Meyv ni kal-kal yeyir,
Yıxır ba da hasarı.
X yalın qorxusundan
A aqlar meyvələrin
Qaldırılar yuxarı.

XƏYAL V  QUZU

Xəyal  z n 
Tapıb bir quzu.

Tutub  lində,
Bir  imdik duzu.
Doymayır quzu

Hey  p r,  p r.
Xəyal quzunu
Quzu da duzu.

XƏYALIN  KİL DƏFTƏRİ

Xəyal durub yuxudan,
D r  çəkir, da  çəkir.
Guya adam   klidi
  kl  u c qulaq çəkir.

G z n  d rd eləyib,
Altı d n  qol çəkir.
Ayaq çəkmir bir d n ,
Qar sına yol çəkir.

Bacısı deyir ona,
Əlli dəfə, yüz dəfə.
Xəyal, ayağını   k,
Yeriyib getsin evə.